

Jeg ser heri det første Skridt til et virksomt Politisksyn paa Havet. Kunde det naas fremtidig mod en rimelig Sum under rimelige Vilkaar ogsaa paa Besklysten, havde vi gjort Skridtet fuldt ud. — Efter de Udtalelser, der ere faldne idag, skal jeg ikke dvæle ved Forslagene under Nr. 61, 62 og 63, undtagen forsaavidt jeg med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 63: Udrustning af Skonnerten „Diana“ til et Togt til Bestindien paa 12 Maanedes dog skal tillade mig at svare paa en Anke — saaledes blev det idetmindste opfattet fra min Side — af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Han gav under alle Omstændigheder en Anvisning paa, om det ikke havde været muligt i tidligere Tid at sætte Øvelsesplanen i nær Forbindelse med Stationsfløjen i Bestindien. Jeg forstaaer fuldtud, at en saadan Synsmaade kan være berettiget; men jeg vil bede det ærede Medlem om at erindre, at, foruden at det er Øvelsen, det dreier sig om, naar Drlogsfløjen sendes ud, er der ogsaa andre Hensyn, som man maa tage, hvorved man opnaar en vis Nytte for Andet end just for Marinens Øvelser, som for Exempel for hele Handelen. Det er vistnok bekendt, hvor ofte og gjentagne Gange Handelsstanden har ønsket et Skib til andre Havne for, som det hedder, at vise Flaaget. Det har undertiden været nødvendigt. Jeg vil blot minde om, hvormange Aar det er siden, at et Drlogsfløje har været i de kinesiske Farvande, forsaavidt som jeg ikke regner „Lordenfjeld“ til Drlogsfløjerne, da det var ude for Telegrafens Skyld. Det maa vistnok anses for særdeles hensigtsmæssigt af mange andre Aarsager foruden af Hensyn til Handelen, at vore Drlogsfløje af og til have søgt Middelhavet. Derved er jo ikke udelukket, at man i Fremtiden kunde tage noget mere Hensyn til Stationen i Bestindien. At jeg fuldt ud kan slutte mig til de Udtalelser, som den høitagtede Marineminister og den høitagtede Finantsminister have fremsat, behøver jeg vist neppe at nævne. Jeg kunde dog, og vil ogsaa benytte Leiligheden til at sige, at Sagen vedkommer i det Hele den vestindiske Sag; men naar man nu vil tage Hensyn til de Udtalelser, der ere faldne under den tidligere Forhandling her om Forholdene i Bestindien, er det fra forskjellige Sider blevet gjort gjældende, at det var gennem Familielivet, Skolelivet osv. osv., at man skulde søge at komme til et bedre Resultat. Det skal jeg fuldstændig lade ligge; men een Ting staar dog fast, og det er ogsaa anerkendt af dem, der have fremdraget de Momenter, som jeg sidst nævnte, at for Dieblisset er Negerbefolkningen uoplyst, og naar den for Dieblisset er uoplyst og mindre civiliseret, er det saa meget mere nødvendigt for at holde Orden, at man maa have Noget, der repræsenterer en vis Magt; thi det er, hvad jeg ikke behøver at gjentage, det eneste virksomste Middel ligeoverfor en mindre civiliseret Befolkning.

Det Andet kan komme senere, og da den Bevilling, som det dreier sig om, kun er for et Aar, kan jeg ikke se, at der kan være foregrebet Noget derved. Jeg kan kun se det som en fuldstændig Nødvendighed at sende dette Skib ud og ser det først og fremmest med de Dine, at Danmark er nødt til at gjøre det overfor Udlandet. — Angaaende Fyret paa Skjolbnæs skal jeg ogsaa henvise til de Udtalelser, som jeg fremsatte under forrige Forhandling af Finantsloven, og det glæder mig da særlig, at en Del ærede Medlemmer her i Thinget have taget Hensyn til de Udtalelser, der faldt fra mig, at der var andre Hensyn end just selve Fyret, der kunde gjøre sig gjældende, nemlig Hensynet til Arbeidskraft og Materiale. Jeg skal ikke komme nærmere tilbage til det Spørgsmaal: Efter de Udtalelser, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) som med om Fyret, fik jeg det Indtryk, at han vilde være villig til at bevilge det Hele, men Meningen er vel kun at gaa til at bevilge det Halve. — Da jeg allerede har omtalt Post 85 om Ammunition, skal jeg overspringe den nu, men kortelig udtale mig om Posterne 86 og 87. Den høitagtede Marineminister udtalte, at han ansaa Post 86 for særdeles vigtig og Post 87 for om mulig endnu vigtigere. Jeg maa tillade mig som min Mening at opfatte begge Poster som lige vigtige og vigtige i allerhøjeste Grad. Jeg har engang omtalt mit Standpunkt med Hensyn til Reserverpladerne, og jeg kan ikke undlade at omtale dem igjen for at gjøre Mit til, at disse Reserverplader eller den mindre Del af dem, maa jeg sige, thi Summen er bleven nedsat fra 68,000 Kr. til 36,000 Kr., bliver bevilget. Jeg skal blot anføre, at hele den politiske Situation vel just ikke indbyder til, at man skal falde fuldstændig i Søvn ligeoverfor de eventuelle Krigsbegivenheder, som kunde foregaa i Udlandet, og rive Danmark med. Jeg skal minde om, at, naar man har nogle Skibe, Dropper og Baaben, finder jeg det saa lidt staaende i Samklang med hinanden som muligt, at man negter at bevilge nogle Stykker Plader til at reparere de eventuelle, eller jeg kan gjerne sige, aldeles nødvendige Skaller, der komme i Drlogsfløjerne, naar disse komme i Kamp. Det Ansvar, som de Herrer tage paa sig ved at stemme imod denne ringe Sum, finder jeg virkelig overordentlig stort; thi kommer der Kamp, da skulle saadanne Plader først bestilles, og imidlertid gaar Tiden; men da maa de Herrer ogsaa være dem fuldt bevidst, hvad Følgen kan blive af at spare nogle Stykker Handskerplader. Det kan til Syvende og Sidst komme til at dreie sig om hele Landets Lab eller Besættelse i kortere Tid. (Modsigelse). Jeg hører, at nogle af de Herrer ikke dele min Anskuelse, men et Hul i et Skib er det Samme som, at et Skib ikke er kampdygtigt længere, det er det Samme som, at hele Skibet bliver hjemme, og vi have, som bekendt, kun saa at tage af. Havde vi en stor Flaade,